

Дѣдо Куманъ се почесалъ, гдето го не сърби, и рекълъ.

— Хмъ . . . значи, нѣматъ а ? Ами на какво мѣсто бѣше положѣтъ ?

Кжде сж мжтени ?

— До кочината подъ плѣвника.

— Еее, че като не слушашъ, какво да ти правя, бе синко ! На припекъ трѣбва да е полога, бе чоджумъ. Азъ ви разправяхъ тогава, ама . . . На слънце трѣбва да лежи квачката ; и стара, опитна да е, а не ярка. Първескиня кокошка рогато пиле не може да измжти. Тѣй да знаешъ. То не е шега. Ами ! Сестриникѣтъ тѣй ми пише въ книгата. И въ Аустрия тѣй било . . .

Ботю Стайкиня примигалъ, примигалъ, повъртѣлъ се съ пилетата насамъ-натамъ, па купилъ още три яйца, метналъ се на магарето и го сръгалъ на къмъ село.

